

Thuidium recognitum, leem, B
Tortula marginata, det. W. gr.

Weissia controversa, leem, B.

Hepaticae.

<i>Chiloscyphus polyanthus</i> , B	<i>Marchantia polymorpha</i> , afwatering, B
<i>Connocephalum conicum</i> , kalkrotsen, Valkenburg	<i>Pellia endiviaefolia</i> , zeer vochtige leem, F
<i>Leiocolea Mülleri</i> , kalkrots, Grondsveld, det. W. gr.	" <i>epiphylla</i> , aan afwatering, B
<i>Lophocolea minor</i> , oude kalkrots, B, Det. W. gr.	<i>Plagiochila asplenoides</i> , bossen, Grondsveld
<i>Lunularia cruciata</i> , vochtige stenen, afwatering, B	<i>Reboulia hemisphaerica</i> , kalkrotsen, Valken

Det. Werk-groep acht er enkele soorten duidt op controle van de determinaties tijdens bijeenkomsten van de Amsterdamse leden.

J. Landwehr,

Nagekomen determinaties v.d. Montferland excursie.

Aan de lijst op pag. 3. van 2e jaargang No. 1/2 kunnen nog de volgende soorten en variëteit toegevoegd worden:

Dicranum scoparium var. *orthophyllum* (M); *Fissidens bryoides*. cfr. Jagershuis bij Wehl;
Mniobryum albicans (D); *Oxyrrhynchium speciosum* (D.).

Het totaal aantal soorten van onze excursies in dit gebied stijgt daarmee tot 94.

J. J. Barkman.

Litteratuur:

Richrds P. W. The Taxonomy of British Bryophytes as a field for research Nature Vol 155, p 200 Jan. 27, 1945.

Dit artikel geeft een helder overzicht over de moderne experimentele methodes en inzichten in de bryologische systematiek en het duidt de leemten aan die het mossenonderzoek in Engeland in dat opzicht nog vertoont. 't Bevat veel opmerkingen, die wij ook ter harte kunnen nemen.

Frey, Ochaner en Lüdi.

Flechten und Moose in den Versuchflächen einer Mardusweide auf der Schinigeplatte bei Interlaken.

Bericht über das Geobotanische Forschungsinstitut Rübel in Zürich für das Jahr 1946, Zürich 1947.

In de permanente proefvakken, hier uitgezet door Lüdi en door hem 16 jaar lang bestudeerd hebben bovengenoemde auteurs het gedrag van de Lichenen en groene mossen nagegaan. De proefvakken zijn ten dele van de bovenlaag ontdaan, al of niet opnieuw ingezaaid, al of niet bemest met Ca, N, P, K. of NPKa of mengsels hiervan, met stalmest e.d. in totaal in 17 reeksen, waarbij elke reeks in vijfvoud werd uitgezet. Wij gaan voorbij aan de interessante ontdekkingen die Frey hier deed over de verschillen in korstmosbegroeiingen en bepalen ons tot een overzicht van Ochaner's resultaten bij de mossen.